

som bekendt paa en Feiltagelse. Ministeriet har kun at foreskrive et Minimum for Salgsfummen og at paase, at gjældende Bestemmelser, der ere giorte til Fordel for Godssets Bønder, ikke kræntes. Andragerne betegne det ogsaa selv som „den væsentligste Grund til Indsendelsen“ af Andragendet, at Salget af Stambusets Fordele til Udenboende formentlig allfor meget formindsker Tallet af Skatteyderne i Kommunen, men en Henvisning af denne Grund synes dog uønskelig, da der ved andre Andragender i højere Grad haves Leilighed til at bringe Ministeriet Ordningen af den mellemkommunale Beskatning i Erindring.

10. Andragender om Børnenes Efternavne fra 476 Beboere af forskellige Landsoegne i Sjælland, indbragte den 11te Januar og 2den Februar 1875 af Folkethingsmændene for Viborg Amts 3die Valgkreds (N. Albertsen) og Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermansen). Siden Udstedelsen af Forordn. 30te Mai 1828 er — skjønt selve Forordningens Ord i dens § 18 ikke synes at forlange det — den fra Fæderne nedarvede Maade at danne Børnenes Efternavne paa, nemlig ved at sje „sen“ eller „datter“ til Fæderens Fornavn, bleven forbydt, hvorved det er blevet en Nødvendighed at navne sine Børn — hvad enten det er Sønner eller Døttre — med de urimelige Navne paa „sen“, naar Fæderen ikke har et særligt Slægtnavn. Der andrages nu om, at dette Lovbud maa blive hævet, og at Lovgivningens gode Maal, at hindre urimelige Navne og at indføre faste Slægtnavne, ikke fremmes paa en Maade, der krænter den personlige Frihed, Folkesjælfelsen og Moderesmaalet.

Efter Udvalgets Mening har det ikke været Diemebet med Forordningen af 30te Mai 1828 at nøde Folk, som ikke havde Slægtnavne, til at give deres Børn Slægtnavne paa „sen“, men tværtimod at bevæge dem til at antage virkelige Slægtnavne. Dette maa ogsaa Udvalget anse for ønskeligt, hvorimod man ikke kan tilraade at vende tilbage til det tidligere Forhold, at Børnene til Efternavn fik Fæderens Fornavn med tilføjet „sen“ eller „datter“. Slægtnavne af god dansk Rod ville for Landboerne i Almindelighed være lette at finde i de talrige stedlige Betegnelser, og for Andre kan det heller ikke medføre særlig Bæmskelighed. Den overhaandigende Brug af Slægtnavnene paa „sen“ maa imidlertid opfordre det Offentlige til at gjøre, hvad der uden at gribe ind i den personlige Frihed er muligt for at fremme og lette en saadan Reform. Et virksomt Middel hertil vilde det uden Tvivl være, om Ministeriet for Kirke og Undervisningsvæsenet, under hvilket dette Forhold efter vor Lovgivning nærmest henhører, ved et veiledende Cirkulære vilde lægge alle Paagjældende Sagens Vigtighed og Omstændigheder paa Hjerte, samt at Bevillinger til Navneforandring kunde erholdes uden Betaling. Man foreslaar derfor at henvise Andragerne til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet med Anmodning om at træffe eller foranledige alle til Sagens Fremme tjenlige Foranstaltninger.

11. Andragende fra Taarnby Sogneraad om Fremme af den kommunale Beskatningsfag (indbragt den 16de Januar 1875 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, Hall). I Andragendet fremhæves den uforholdsmæssige store Byrde, som paahviler denne Kommune paa Grund af de talrige store Fabriker, som findes i Kommunen, men hvis Ciere bo udenfor samme. I de sidste 10 Aar er Befolkningen stegen med 100 pCt., og i de 6 Aar fra 1867 til 1873 ere Udgifterne ved Fattigvæsenet stegne fra 7,200 til 12,800 Rd., ved Skolevæsenet fra 5,300 til 6,900 Rd. I Sundbyvester og Sundbyvester er der 3 offentlige Skoler med 800 Børn. Skattebeløbet er i de to sidste Aar steget med 33 pCt., hvorhos man har maattet optage et Laan paa 25,000 Rd. I samme Tid er Veivæsenets Udgift stegen fra 9,000 til 13,000 Rd. Efter Forholdet af ikkun $\frac{1}{3}$ paa Hartkorn og $\frac{2}{3}$ paa Formue og Leilighed er Hartkornsbidraget til Kommunen for Aaret 1875 pr. Lunde Hartkorn 32 Kroner, og den samlede Udgiftssum 96,000 Kroner. Som Forholdene nu ere, maa velhavende Beboere eller blot Folk af Middelsklassen nære Frygt for at tage Bopæl i Taarnby Kommune, og skulde Forholdene vedblivende udvilde sig i samme Retning, som stet er i de sidste Aaringer, maa det befrygtes, at den nævnte Kommune, der ellers har Betingelserne for en gunstig Fremtid, vil blive Afsløbet for den fattigste, ikke skatteyndende Del af Kjøbenhavns Befolkning.

Om end en retsærdigere Ordning af den mellemkommunale Beskatning maa antages at ville formindste de store Ulemper og Ubilligheder, som ere fremhævede i nærværende Andragende, kan der dog efter Udvalgets Mening ikke raades grundig Bod paa dem uden ved, at Sundbyerne som faktisk ere bleve en Forstad til Kjøbenhavn, indrages under Stadens Kommune. Med denne Henstilling foreslaar man at henvise Andragendet til Indenrigsministeren.

12. Andragende fra Brændehandler N. Johansen i Kjøbenhavn, (indbragt den 18de Januar 1875 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds, S. A. Hansen).

Efter Andragerens udførlige Fremstilling, saavel i Andragendet som i et vedlagt trykt Skrift, er der vistnok i sin Tid stet ham Ret derved, at der er afkrævet ham Afgift af Brænde, som ind-